

یدالله رویایی

گزینۀ اشعار

۱۳۳۳ تا ۱۳۷۸

آشادات فردا

فهرست

صفحه	عنوان
۷	مقدمه
۷۳	بر جاده‌های تهی
۱۳۳	آوازها و ترانه‌ها
۱۴۷	از دوستت دارم
۱۸۱	شعرهای دریایی
۲۴۹	از مجموعه منتشر نشده

از یک نامه...

بدالله رویایی، در سال ۱۳۱۱، هفدهم اردیبهشت ماه، در قلعه‌ای قدیم، با یاروهای بلند در جعفرآباد دامغان، شهری لب دریای نمک، زاده شد. از مادری شاهزاده، و پدری بازرگان.

حادثه‌های زندگی او همان حوادثی است که بر زندگی نسل او رفته است. و از آن میان آنچه بر روحیه او اثر گذاشته، خوش و ناخوش، با ذهن او زندگی می‌کنند:

- کودتای ۲۸ مرداد و سقوط مصدق در سال ۱۳۳۲.
- اعدام افسران حزب توده، کشف جنایات استالین (سال‌های ۳۰).
- مردم‌کشی و کشتار سرخ‌پوستان امریکای شمالی.
- حوادث بهمن ۵۷، انقلاب اسلامی.
- حذف دیوار برلن، فروپاشی اتحاد شوروی.
- زندان‌های او: زندان باغشاه (تهران، تابستان ۱۳۳۲، دوبار)، زندان زیرطاقی (تبریز زمین پلیس تهران در ته شهربانی)، زندان موقت اسفند ۱۳۳۲، زندان سنگر ۲ زرهی سلطنت‌آباد (بهار سال ۱۳۳۷، با شب آخر خسرو روزبه و سحرگاه تیرباران).

حادثه‌های دیگر زندگی او را، از خلال زندگی دیگر او - شعر - باید بشناسیم، چراکه شعر حادثه است و هیچ حادثه‌ای عظیم‌تر از انتشار حادثه نیست:

ایام و تاریخ ، در سال ۱۳۷۸ ، بهمدونوی اینست ، در صفحه ۱۴۰ تا ۱۴۱ :
 زاده‌های بهمن در صبحگاه پیمان ، ۱۴۰۱ ، شب دریا به آب ، زاده شد . روز مابری معجزه و
 صلح کرد . در مابری بازمانده و دیگر نیست .
 هفتاد و هفت روزی در صحنه حوادث است ، و زندگی نسل او در راه است . و
 لذت‌نشینان آنی ، بر زمین او و در راه است ، و نازک ، و نازک ، و نازک ، و نازک ، و نازک :
 - گردشی در مردود ، سقوط مصدق در سال ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ،
 کشف جنایات استالین (سال‌های ۳۰) ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ،
 مردم‌کشی ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ، ۱۳۳۲ ،
 زندان‌های او : زندان باغشاه (تهران، تابستان ۱۳۳۲، دوبار)، زندان زیرطاقی
 (تبریز زمین پلیس تهران در ته شهربانی)، زندان موقت اسفند ۱۳۳۲، زندان
 سنگر ۲ زرهی سلطنت‌آباد (بهار سال ۱۳۳۷، با شب آخر خسرو روزبه و
 سحرگاه تیرباران).
 حادثه‌های دیگر زندگی او را، از خلال زندگی دیگر او - شعر - باید بشناسیم،
 چراکه شعر حادثه است و هیچ حادثه‌ای عظیم‌تر از انتشار حادثه نیست:

- ۱۳۴۰ - بر جاده‌های تهی. انتشارات «کتاب کیهان»، تهران
- ۱۳۴۴ - دریایی‌ها (شعرهای دریایی). انتشارات مروارید، تهران. چاپ دوم و سوم
- ۱۳۴۶ - دل‌تنگی‌ها (شعرهای کویری). انتشارات روزن، تهران
- ۱۳۴۷ - از دوستت دارم (شعرهای بدنی و اروتیک). انتشارات روزن، تهران
- ۱۳۴۸ - بیانیه حجم‌گرایی (اسپاسماتالیسم)، به اتفاق گروه شاعران شعر حجم. انتشارات مروارید، تهران
- ۱۳۵۶ - «یدالله رویایی با صدای یدالله رویایی»، کاست یک ساعتی، به انتخاب احمدرضا احمدی و با موسیقی مجید انتظامی. انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان. تهران
- ۱۳۵۷ - هلاک عقل به وقت اندیشیدن (از زبان نیما تا شعر حجم) مقاله‌ها، به انتخاب و اهتمام رضا همراز. انتشارات مروارید، تهران
- ۱۳۵۷ - از سکوی سرخ (مسائل شعر). مصاحبه‌ها. به انتخاب و اهتمام حبیب‌الله رویایی، انتشارات مروارید، تهران
- ۱۳۶۹ - لبریکته‌ها (شعرهای کوتاه). انتشارات «آسوسیاسیون پرسان»، چاپ اول، پاریس، چاپ دوم، شیراز. انتشارات نوید. در مجموعه «حلقه نیلوفری» بنیاد زنده‌یاد شاپور بنیاد.
- لبریکته‌ها نقطه پایانی بر دوازده سال سکوت بود، شناسنامه به آن می‌داد. بدون لبریکته‌ها این دوازده سال سکوت مسکوت می‌ماند. می‌پرسی: چرا دوازده سال بی‌شعر؟ چه سوالی! که جوابش خود سوال دیگری است: چرا بعد دوازده سال، شعر؟ این جواب به من تعادل می‌دهد. برای اینکه تعادل بگیری

- باید عکس آنچه بودی باشی، وگرنه تعادل خود را از دست می‌دهی. در زبان مثل در زندگی. انقلاب درس سختی بود. آدورنو می‌گفت: «بعد از آشویتس شعر توجیهی ندارد». آن شعری که آدورنو می‌شناسد، بله، توجیهی ندارد. دوازده سال طول کشید تا این را فهمیدم، که: ما (مردم دنیا) شعر نداشتیم، اگر داشتیم آشویتس نداشتیم. بی‌جهت نیست که حجم‌گرایی در شعر نسل‌های بعد از انقلاب تمایل عصر می‌شود.
- ۱۳۷۲ - در سال‌های شبانه، در زبان فرانسه، با ترجمه‌هایی از «دومی نیک یرشه»، و نقاشی‌هایی از حسین زنده‌رودی. انتشارات (l'Oeil Ecoute) چشم شنوا، موزه برنه، برنه
- ۱۳۷۴ - شعر حجم، شعر حرکت (Poésie de volume, Poésie de mouvement) در زبان فرانسه. پاسخ به اقتراح برنار نوئل شاعر فرانسوی: «شعر چیست؟». انتشارات J.M.Place پاریس
- ۱۳۷۵ - امضائی بر پشت، به انگلیسی. (Back Signing). ترجمه لطفلی خنجی. انتشارات Medad-Peka لندن به کوشش و انتخاب و مقدمه آنتین بابازاده
- ۱۳۷۶ - پس مرگ چیزی دیگر بود، در زبان فرانسه، ترجمه کریستف بالایی و برنار نوئل، و ترجمه جمعی شاعران در بنیاد «Royaumont». انتشارات Crèaphis. پاریس
- ۱۳۷۶ - طول راه، قربانی دیارم. در زبان سوئدی، به ترجمه شاعر سوئدی یان استرگرن (Jan Ostergren) و شاعر ایرانی سهراب مازندرانی. انتشارات باران، استکهلم
- ۱۳۷۷ - هفتاد سنگ قبر. انتشارات گردون، کُن.
- ۱۳۷۹ - هفتاد سنگ قبر. چاپ دوم، انتشارات آژینه، گرگان.
- ۱۳۷۹ - امضاها. در فرانسه، به ترجمه پروفیسور کریستف بالایی، انتشارات